

ΕΤΟΣ 65ον

6 Αυγούστου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 32 (3349)

ΦΩΤΟΜΟΡΦΟΙ ΚΑΙ ΦΩΤΟΦΟΡΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ

Ὁ ἀπόστολος Πέτρος, ἀπό τή δεύτερη Καθολική ἐπιστολή τοῦ ὁποῦ ἀναγινώσκουμε τό σημερινό ἀπόσπασμα, ἦταν ἓνας ἀπό τοὺς τρεῖς μαθητές τοῦ Χριστοῦ, μαζί μέ τόν Ἰάκωβο καί τόν Ἰωάννη, τοὺς υἱούς τοῦ Ζεβεδαίου, πού ἀνῆλθαν στό ὄρος Θαβώρ καί θαύμασαν, μετεῖχαν καί ἀλληλιώθηκαν ἀπό τήν ἔνδοξή Του Μεταμόρφωση. Ἀκριβέστερα οἱ τρεῖς μαθητές μεταμορφώθηκαν ἀπό τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί μπόρεσαν, χωρίς νά βλαφθοῦν τά αἰσθητήρια τῆς ὄρασής τους, νά ἰδοῦν, νά ἐκπληγοῦν καί νά ἀποηλαύσουν τόν Χριστό, μέσα στή δόξα τῆς θεότητός Του. Ἐκουσαν καί τή φωνή τοῦ Πατέρα πού μαρτυροῦσε γιά τόν Ἰησοῦ ὅτι εἶναι ὁ Υἱός Του ὁ ἀγαπητός στόν Ὅποιο εὐαρεσεῖται. Ἐπρόκειτο γιά μιᾶ ἐμπειρία ἡ ὁποία σφράγισε τή ζωή τους.

Ἄφοσιωμένοι στόν Χριστό μέχρι ἐσχάτων

Λίγο καιρό μετά τήν ὑπερφυσική ἐμπειρία τῆς συμμεταμόρφωσης μέ τόν Χριστό, ὁ Πέτρος πέφτει στήν τριπλή ἄρνηση «οὐκ οἶδα τόν ἄνθρωπο», θρηνεῖ πικρά καί μετανοεῖ γιά ὅλη του τή ζωή, πού τήν ἐπισφραγίζει καί μέ τό μαρτύριο του στά περίχωρα τῆς Ρώμης. Ἐτσι, ἀποτελεῖ ἀκριβές καί ἀπλανές παράδειγμα μετανοίας καί ἀφοσίωσης στόν Κύριο γιά τοὺς Χριστιανούς ὀλων τῶν μετέπειτα χρόνων. Ὁ σκοπός βέβαια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ ἀναφέρεται καί στό σχετικό ἀπολυτίκιο: «ἵνα ὅταν σέ ἴδωσι σταυρούμενον, τό μέν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δέ κόσμῳ κηρύξωσιν ὅτι σύ ὑπάρχεις ἀληθῶς τοῦ Πατρός τό ἀπαύγασμα».

Προγνωρίζοντας ὁ Χριστός ὅτι οἱ Μαθητές θά κλονιστοῦν –ὡς ἀδύναμοι ἄνθρωποι– βλήποντάς τον σέ οἰκτρή κατάσταση νά κρέματαί ἐπί τοῦ σταυροῦ καί νά ἀφήνει ἐκεῖ ἐπάνω τήν τελευταία Του νιοή ὑπέρ ὀλων τῶν ἁμαρτωλῶν

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β΄ Πέτρο. α΄ 10-19)

Προνόμια καί χαρακτήρας τοῦ χριστιανοῦ

Ἄδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλησιν καὶ ἐκλογὴν ποιῆσθαι ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταισῆτέ ποτε. Οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ οὐκ ἀμελήσω αἰεὶ ὑμᾶς ὑπομνήσκων περὶ τούτων, καίπερ εἰδότας καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀληθείας. Δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει, εἰδὼς ὅτι ταχινή ἐστὶν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι. Σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον τὴν τούτων μνήμην ποιῆσθαι. Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολούθησαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐλόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαῦδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης, οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα, – καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθείσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ. Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν ἀσχημῶ τῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διανύσῃ καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

ὡς ἁμαρτωλὸς ἄνθρωπος ὁ ἀναμάρτητος Θεάνθρωπος, θέλησε πρωτίτερα νὰ τοὺς ἀποκαλύψει τὸν ἑαυτὸ Του καὶ τὴ δόξα Του. Θέλησε ἐπίσης ἀπὸ ἀγάπην γι' αὐτοὺς, νὰ τοὺς κάνει κατὰ χάριν μετόχους αὐτῆς τῆς δόξας. Ὁ Πατέρας παρουσιάζει τὸν Υἱὸ Του στοὺς Μαθητές, μέσα στο φῶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καὶ εἶναι ὁ Υἱὸς πού μᾶς προσάγει, μᾶς «πνηγαίνει» στὸν Πατέρα, «τὴν προσγωγὴν ἐσχίκαμεν», ὅπως ἤμε. Μὲ τὴ θέλησή Του, λοιπόν, ἐκουσίως, ὑπέμεινε τὸν σταυρὸ καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἀτιμωτικὸ θάνατο.

Ἐμπειρία ἀκτίστου φωτός

Ἡ ἡμέρα τῆς Μεταμορφώσεως, μιά ἡμέρα ἐπώνυμη τοῦ ἀκτίστου φωτός τοῦ Χριστοῦ, τοῦ φωτός τῆς Ἀναστάσεως καὶ τοῦ φωτός τῆς βαπτίσεώς μας, ὅλων τῶν ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἐγγράφεται στὴν καρδιά τῶν Μαθητῶν καὶ τοῦ Πέτρου καὶ ἀποτελεῖ πιά τὴ βάση τοῦ κηρύγματός του καὶ τῆς πνευματικῆς του διαδρομῆς, ὅπως καὶ τῶν ὑπολοίπων Μαθητῶν. Διαλαλεῖ τὴν ἀπερίγραπτη χαρὰ τῆς μετὰ τοῦ Χριστοῦ συναναστροφῆς πού νικαίει τὸν θάνατο, ἂν καὶ τὸν περιμένει σὲ λίγο, ὅπως τοῦ ἀποκάλυψε ὁ ἴδιος ὁ Κύριος, κοπιάζει νὰ ζεῖ ἀντάξια τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ Θεοῦ καὶ προτρέπει τοὺς πιστοὺς νὰ κάνουν τὸ ἴδιο, νὰ ἐπιμελοῦνται τὴ ζωὴ τους, ὥστε ἀπόσκοπα νὰ εἰσελθουν στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Τὸ ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἀναστήθηκε ἐκ τῶν νεκρῶν, εἶναι καὶ παρουσιάζεται ὡς μιά ἀλήθεια παρούσα στο κήρυγμα τοῦ Πέτρου. Δέν μι-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Διά τοῦτο, ἀδελφοί, δείξατε μεγαλύτερον ζῆλον εἰς τό νά κάνετε βεβαίαν τήν κλησίαν σας καί τήν ἐκλογήν· ἐάν τό κάνετε αὐτό, ποτέ δέν θά πέσετε. Ἔτσι θά σᾶς χορηγηθῆ πλουσίως ἢ εἰσοδος εἰς τήν αἰωνίαν βασιλείαν τοῦ Κυρίου μας καί Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διά τοῦτο, δέν θά ἀμελήσω νά σᾶς ὑπενθυμίζω αὐτά πάντοτε, ἄν καί τά ξέρετε καί εἴσθε στερεοί εἰς τήν ἀλήθειαν, πού ἤδη ἔχετε. Νομίζω εἶναι δίκαιον, ἐφ' ὅσον εἶμαι εἰς τοῦτο τό σῶμα, νά σᾶς ξυπνάω μέ ὑπομνήσεις, ἐπειδή ξέρω ὅτι γρήγορα θά τό ἀποβάλλω, ὅπως καί ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός μοῦ ἐφανέρωσε. Ἀλλά θά φροντίσω νά ἔχετε τά μέσα ὥστε, καί ὅταν θά ἔχω φύγει, νά θυμᾶσθε αὐτά πάντοτε. Διότι σᾶς ἐγνωστοποιήσαμεν τήν δύναμιν καί τήν ἔλευσιν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὄχι ἀκολουθήσαντες ἐντέχνους μύθους, ἀλλ' ἐπειδή εἶδαμε μέ τά μάτια μας τήν μεγαλειότητά του, ὅταν ἔλαβε ἀπό τόν Θεόν Πατέρα τιμὴν καί δόξαν, καί ἤλθε εἰς αὐτόν ἀπό τήν μεγαλοπρεπῆ δόξαν μιά τέτοια φωνή: Αὐτός εἶναι ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς τόν ὁποῖον ἐγὼ εὐαρεστοῦμαι. Τήν φωνήν αὐτήν ἐμεῖς ἀκούσαμε νά ἔρχεται ἀπό τόν οὐρανόν, ὅταν ἤμασθε μαζί του εἰς τό ὄρος τό ἅγιον. Καί ἔτσι ἔχομεν μεγαλύτεραν βεβαίωσιν διὰ τόν προφητικόν λόγον, εἰς τόν ὁποῖον καλά κάνετε νά δίνετε προσοχήν, σάν σέ ἓνα λυχνάρι πού φωτίζει μέσα σέ σκοτεινόν μέρος, ἕως ὅτου γλυκοχαράξῃ ἡ ἡμέρα καί ὁ αὐγερινός ἀνατείλῃ στίς καρδιές σας.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἴσκει ἀφηρημένα γιά κάποιες ιδέες, ἀλλὰ καθώς ἦταν μάρτυς αὐτόπτης καί αὐτήκοος πολλῶν γεγονότων, ἀνάμεσα στά ὁποῖα καί αὐτό τῆς θείας Μεταμορφώσεως, γνωρίζει ὑπαρξιακά –μέσα του– ὅτι ὁ θάνατος ἔχει νικηθεῖ καί δέν μπορεῖ πλέον νά μᾶς κυριεύσει ἡ ἀγωνία του. Καί ἀκριβῶς ἐξαιτίας αὐτῶν τῶν γεγονότων καί ὄχι κάποιων ἀφηρημένων θεωριῶν, εἶναι τώρα ἔτοιμος νά μαρτυρήσῃ καί νά ὑπάγῃ πρός τή ζωὴ πού ξεπερνάει τόν θάνατο.

Νοτό Θαβώρ καί θεία Λειτουργία

Ὁ Χριστός, φεύγοντας ἀπό τή γῆ ὡς ὀρατή σωματική παρουσία, ἐξακολουθεῖ νά εἶναι παρών ἀνάμεσά μας, ἀοράτως παρών Θεός μετά τοῦ σώματός Του. Ἐφῆσε σέ μᾶς τήν παρακαταθήκη τοῦ σώματος καί τοῦ αἵματός Του, προτρέποντάς μας «ἔτσι νά κάνετε γιά νά μέ θυμᾶσθε», ἐννοώντας τήν ἐπανάληψη τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, τήν πρώτη θεία Λειτουργία πού τέλεισε πάνω στή γῆ, τό βράδυ τῆς Μεγάλης Πέμπτης. Ἔτσι, σέ κάθε θεία Λειτουργία, ὁ Ἐπίσκοπος καί οἱ Ἱερεῖς, διάδοχοι τοῦ ἀποστόλου Πέτρου καί τῶν ἁλλῶν Μαθητῶν, μεταλαμβάνουν ὑπό τά εἶδη τοῦ ἄρτου καί τοῦ οἴνου, ὀλόκληρο τόν ἀναστημένο Χριστό, τό σῶμα Του καί τό αἷμα Του, ἀπό τόν ἴδιο τόν Χριστό, ἐνώ ἀπό τά χέρια τους κοινωνοῦν τά λαϊκά μέλη τῆς ἐκκλησιαστικῆς σύναξης.

6 Αυγούστου 2017: Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
Ύμνος: — — Έωθινόν: — — Άπόστολος: Β΄ Πέτρ. α΄ 10-19 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ιζ΄ 1-9.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 13 Αυγούστου, Ι΄ Μαθαίου.
Άπόστολος: Α΄ Κορ. δ΄ 9-16 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ιζ΄ 14-23.

Σέ κάθε θεία Λειτουργία ζοῦμε τή μεταμόρφωση τοῦ Χριστοῦ. Φλέγεται ἡ ἅγια Τράπεζα ὡς ὄρος Θαβώρ καί ὅπως τότε οἱ Μαθητές ἀντίκρισαν τό ἄκτιστο Φῶς τοῦ Χριστοῦ ἔξω ἀπό τό σῶμα τους μέ ἐνισχυμένους ἀπό τή θεία Χάρη τούς σωματικούς τους ὀφθαλμούς, κάτι ἀσύγκριτα ὑπέρτερο συμβαίνει τώρα: ὄρος Θαβώρ φηλεγόμενο γίνεται ἡ καρδιά τῶν ταπεινωμένων λειτουργῶν καί λειτουργούμενων καί μέσα στήν καρδιά ἔρχεται ὁ μεταμορφωμένος Χριστός μεταμορφώνοντας τόν πιστό. Μέσα μας πλῆον εἰσέρχεται τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ καί ἡ καρδιά μας ζεῖ ἀπό τώρα κιοῖας τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὅσο βέβαια καθ-
ηλιεργοῦμε σύμφωνα μέ τόν ἀπόστολο Πέτρο τήν κλήση πού λάβαμε ἀπό τόν Χριστό, μέ ἄσκηση, τήρηση τῶν ἐντολῶν Του, ἔτσι ὥστε «ἐπιχορηγηθήσεται ἡμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τήν αἰώνιον βασιλείαν» (Β΄ Πέτρ. 1,11). Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Ἐ.Τ.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

JEAN DANIELOU
ΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ ΚΑΙ Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥΣ

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 14x21 ἑκατ., σελ. 176)

Τό νά μιλάει κανεῖς γιά τούς Ἀγγέλους δέν εἶναι ἄκαιρο. Διαπιστώνουμε ὅτι οἱ γνωστότεροι Ἅγιοι καί ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ ἔζησαν ἐξοικειωμένοι μέ αὐτούς. Καί ἡ ἐκκλησιαστική παράδοση τούς παραχώρησε ἕνα εὐρύ πεδίο στή θεολογία της.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr